

самичкѣ и нѣкакѣ по удоволствіе. Азъ знаѣхъ вече всичко ; защото графинята ми исказа подробно всичко що станяло ; защото, както знаешъ, бѣхъ ѝ не само докторъ, но и духовенъ певнъ отецъ. И тѣй, като тя пуснахъ отъ тъмницата, вмѣсто да дойдешъ при нсѣхъ, като господарь, и да ѣхъ владѣешъ, ты какво направяшь ? Паднахъ си на колѣнѣ прѣдъ неѣхъ и досадихъ си ѝ съ сълзѣтъ си . . . съ подмѣтаніе на совѣсть . . . на бесчестіе . . . на пустынность . . . въ коѣхто тя ввѣрлила пейната любовь. Плачеве, въздышки, хълцанія, . . . и всичко това прѣдъ еднѣхъ женѣ, която была въвѣ о тѣ себе си отъ любовь къмъ тебе. Е, пріятелю, повтарямъ да ты важъ, че си младъ и непознавашъ женѣтъ. Вмѣсто геройтъ когото ты обичаше отъ всичко повече и заради когото всичко бѣ направила, ты виждава прѣдъ си едно момче сълзливо, лелечаше и тресуше ся като трѣсть.

— Бѣхъ, казваше ми графинята, готова да направѣхъ за него всичко ; — и първо, защото бѣхъ турила вече на умъ да чапуснѣхъ мъжа си, съ когото немогъхъ да живѣѣхъ, послѣ защото бѣхъ обичахъла страстно Волскаго, и най вече като ся